

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 8, ročník XX
Neděle 13. prosince 2009

Z obsahu čísla

- < Hrajeme a zpíváme Pánu Bohu
- < Pozvánka na Živý betlém
- < Stručná liturgika
- < Svět barokních partitur s učiteli ZUŠ
- < Tříkrálová sbírka
- < Vánoce v naší farnosti
- < Vánoční koncerty
- < Ptáme se kněze
- < Mikulášská besídka
- < Rozhovor s Miroslavem Částkem
- < Važte si svobody
- < Potáborovka v Olomouci
- < Koutek pro rodiče
- < Poznáváme české světce
- < Kvíz o sv. Ludmile
- < Vánoční vtipy
- < Hlavlom a osmisměrka

Kouzlo Vánoc

Jaké je kouzlo Vánoc? Vůně vanilkových rohlíčků a jehličí, světlo svíček, zpívání koledí, dárky pod stromčkem? Jistě se mnou budete souhlasit, že vánoční dny mají kouzelnou moc. O Vánocích se alespoň na chvíli proměňují i ta nejzatrzelejší lidská srdce.

Znáte Vánoční koledu? Je to příběh, který napsal anglický spisovatel Charles Dickens před vánočními svátky v roce 1843. Příběh o sobeckém samotáři, který se zázračně změní v dobrosrdečného a radostného člověka, měl tehdy takový úspěch, že autor pak podobné vánoční knížky vydával po několik let. Vánoční koleda však zůstala knihou nejoblíbenější. Pojďme si ten příběh stručně převyprávět. Vždyť k Vánocům krásné příběhy a pohádky také patří.

Hlavní postavou našeho příběhu je osamělý lakomec a mrzout Ebenezer Scrooge, který nemá rád Vánoce. Rázně odmítá pozvání svého synovce na vánoční večeřek, vyhání od svých dveří koledníky, nechce přispět penězi na chudé. Večer tráví sám a usíná v křesle u krbu.

V noci postupně Scrooga navštíví tři podivní duchové. První duch jej vezme na cestu do minulosti. Scrooge vidí své dřívější Vánoce. Například ty svátky, kdy se rozešel se svou snoubenkou, protože mu na penězích záleželo víc než na lásce. A teď Scrooge tiše lituje všeho, co ztratil.

Pak přichází druhé zjevení. Duch přítomných Vánoc Scrooga zavede do chudého příbytku jeho zaměstnance, písaře Boba. Početná rodina slaví svátky skromně, ale v atmosféře lásky a porozumění. S podobnou bídou, hladem a nemocemi se překvapený Scrooge setkává v mnohých jiných rodinách při pouti ▶

ulicemi nočního Londýna. Vzpomene si, jak dřív prohlašoval, že je přece dost chudobinců, a nechťel dát ani penci na charitu. Při té vzpomínce nemá čisté svědomí.

Třetí zjevení je Duch Vánoc, které teprve přijdou. Scrooge spatří vlastní hrob a zjistí, že není nikdo, kdo by kvůli jeho smrti truchlil. Přísahá, že změní svůj život a usilovně se modlí.

Na druhý den se Scrooge probudí a lekne se. Nepromeškal letošní Vánoce? „Co je dnes za den?“ volá z okna na kluka před domem. „Přece Boží hod vánoční!“ zní odpověď. Šťastný Scrooge pospíchá ulicí a všem kolemjdoucím přeje veselé Vánoce. Dává peníze chudým, postará se o hostinu pro rodinu svého písaře a konečně přijímá pozvání od svého synovce a slaví se všemi své nejkrásnější Vánoce. A od té doby je z něj úplně jiný člověk.

O Vánocích k nám z Betléma přichází bet-

lémské světlo. Odnášíme si je z kostela domů. Radujeme se z příchodu Spasitele na svět – On je naše světlo. Stačí vyčistit a rozsvítit svou lampu... Tak jako děti v tomto adventním čase plní denně jeden úkol, aby „rozsvítily“ betlémskou hvězdu, rozsvítíme i my každý den světýlko lásky v srdcích lidí kolem nás. Stačí darovat úsměv, pár vlídných slov, pohlazení, pochvalu, projev zájmu, ochotnou pomoc druhému... Jistě přijdete na spoustu dalších možností, jak potěšit své blízké nebo i všechny ostatní lidi, s nimiž se setkáte. Když darujeme lásku, jiné dárky přece už ani nejsou potřeba.

Kouzlem Vánoc jsou rozsvícená lidská srdce. Srdce, která se promění tak jako srdce lakomého Scrooga. Co si přát víc, než aby nám toto světlo radosti a lásky vydrželo svítit nejen o Vánocích, ale po celý rok? Krásné Vánoce vám všem! n

Renata Slováčková

Živý betlém

25. prosince 2009

15 hodin

Park pod kostelem

Pořádá farnost sv. Vojtěcha,

TOM 1412 a TOM 1419

Otrokovice

Všichni jste srdečně zváni!

Hrajeme a zpíváme Pánu Bohu

Naše varhanice paní Kvasnicová hraje na varhany už desítky let. Nejdříve příležitostně a posledních dvacet let pravidelně. Znají ji nejen u nás, ale i v okolních obcích. Vede nácviky zpěvu, diriguje sbory. Není divu, že v jubilejním roce 2000 jí byla arcibiskupem olomouckým Janem Graubnerem udělena medaile svatého Jana Sarkandra za věrnou službu varhaníka ve farnosti Otrokovice.

Paní Kvasnicová, jak se člověk stane varhaníkem?

Původně jsem se učila sedm roků na housle v LŠU. Musím říct, že housle mě moc nebavily a pro varhany mě nadchnul otec Pekárek, který tehdy, po svém tajném kněžském svěcení, dělal varhaníka ve zlínském kostele. On nás tenkrát pozval spolu s maminkou a sestrou zpívat do chrámového sboru. Cítila jsem se tam velmi dobře i přesto, že většina lidí ve sboru byla o mnoho let starší než já. Největším zážitkem byl nácvik Dvořákovy „Mše D dur“, kterou jsme pak v roce 1969 zpívali ve svatoštěpánském chrámu ve Vídni. V přímém přenosu ji tenkrát vysílal i rakouský rozhlas.

Otec Pekárek mě soukromě začal učit hrát na harmonium. Já jsem si tužkou označila klávesy, strašně mě to bavilo a docela mi to šlo. Dokonce učitel, co mě učil na housle, mně tehdy říkal, že mi to jde lepší než ty housle. V posledním ročníku LŠU jsem si varhany přibrala jako obligátní nástroj a navíc ještě Nauku o harmonii a intonaci.

A tak jste se dostala k varhanám?

Když měl otec Pekárek v roce 1968 svou

primiční mši svatou v Kvítkovicích, projevili při udělování novokněžského požehnání přání, abych zde doprovázela věřící hrou na varhany. Od svých 15 let, ani ne po roce učení, jsem začala hrát v Kvítkovicích. Tehdy tam bylo ještě velké harmonium a skutečné píšťalové varhany tam jsou od roku 1985. Po odchodu pana Lupače - otrokovického varhaníka - do důchodu v roce 1988, mě otec Vojtěch Šíma ustanovil varhanicí pro kostel sv. Michaela v Otrokovicích a kostel sv. Anny v Kvítkovicích a od roku 1995 i pro kostel sv. Vojtěcha.

Otec Pekárek prý přivedl k varhanám i další lidi ...

Ano, třeba Tonda Hubáček hrál původně na harmoniku. Otec Josef sháněl pro Žlutavu, kde P. Bříza postavil nové varhany, schopného varhaníka a pan Hubáček nabídku přijal.

P. Pekárek tento rok zemřel ...

Velmi mě mrzí, že jsem mu vlastně nikdy nepoděkovala. On toho pro mne udělal nejvíc a já cítím to jeho požehnání dosud.

Jak se hra na varhany liší od hry na klavír? Oba nástroje mají klávesy.

Rozdíl je dost velký. Na varhany se hraje trochu jinak, klávesy se spíš hladí – tóny se musí více vázat. Na klavír se hraje spíš úhodem. Navíc varhany mívají až pět manuálů a basový pedál, na který se musí naučit hrát varhaník nohama. Navíc musí umět správně používat rejstříky, čímž se mění zabarvení a síla zvuku varhan.

V naší farnosti je mezi dětmi a mladý- ▶

Varhany v kostele sv. Michaela

mi pár klavíristů. Myslíte si, že by varhany mohli zkusit, že by je mohly zajímat?

Klavír je nejlepší průprava pro hru na varhany. I na konzervatoři je klavír předepsaný.

V naší farnosti máme několik varhan. Jaké jsou mezi nimi rozdíly?

U sv. Michaela jsou od roku 1987 nové jednoduše manuálové píšťalové varhany postavené firmou Kubát-Žloutek. Varhany jsou mechanické a tím, že se na ně nehraje denně, se může stát, že některé táhlo zůstane zaseklé. Píšťalové varhany se mohou vlivem prostředí rozladit a pak je nutné doladění.

Varhany v kostele sv. Vojtěcha

Pak máme nové varhany u sv. Vojtěcha. V občasníku se objevilo, že to vlastně ani pořádné varhany nejsou...

V novém kostele nejsou píšťalové varhany, ale digitální dvoumanuálové varhany zn. Alen. Píšťaly na stěně jsou jen imitace a za nimi jsou schovány reproduktory. Rozdíl mezi píšťalovými a elektrickými varhanami je ve vytváření tónů. V klasické píšťale vytváří tón vzduch proudící z měchů. V digitálních varhanách vzniká tón v generátoru a po úpravě v elektrických obvodech a zesílení jej můžeme slyšet z reproduktorů. Výhodou je i to, že se nedají rozladit.

To, že jsme se rozhodli pro tento druh varhan, byla otázka peněz. Tyto varhany stály v roce 1995 asi 250 tisíc Kč. Pro zajímavost: za nové píšťalové varhany v Napajedlích dali letos kolem 15 milionů Kč.

Jaké varhany máme v Kvítkovicích?

To jsou varhany, které stavěl můj manžel, pomáhal mu Tonda Hubáček. Jožka Divoký pomohl se stavbou skříňe a všude, kde byla potřeba stolařské práce. Začali v roce 1984 a rok nato byly na svátek sv. Anny

posvěceny. Byly sestaveny z dílů, které dodal P. Zdeněk Mička. Značná část dílů se musela vyrobit. Jedná se o píšťalové varhany mechanické jednoduše manuálové s basovým pedálem. Za 24 roků se dělaly jen drobné opravy. Vloni tam byli varhanáři z fy Kubát-Žloutek, kteří varhany vyčistili a přeladili. Říkali, že na to, že to stavěl laik, jsou velice dobré.

A co nástroj, který máme v sále pod kostelem?

Jedná se o harmonium. Pomocí šlapek se do měchů vtlačí vzduch, který rozechvívá kovové jazýčky jednotlivých tónů.

Na který z těch nástrojů se Vám hraje nejlíp?

Nejlépe se mi hraje u sv. Vojtěcha. Klávesy jdou lehce mačkat a dva manuály se dobře uplatní při ordinářích a žalmech.

Určitě jste hrála i někde jinde.

Ze začátku jsem hrála i ve Zlíně např. svatby. Hrála jsem i na Sv. Kopečku. A jinak, když je potřeba, tak v Pohořelicích, Napajedlích, Oldřichovicích, Komárově, Mysločovicích, Tlumačově, Žlutavě...

Proč mají varhany v liturgii takové významné postavení?

Varhanám se říká královský nástroj. Hovořili se o varhanách jako o královském nástroji, pak je to zcela na místě, protože zvuk varhan byl vyhrazen především císařům a králům. Varhany si dal přivést do Říma už Jan VIII. v roce 880. První varhany u nás jsou doloženy roku 1255 u sv. Víta v Praze a krátce nato, roku 1258, u sv. Václava v Olomouci.

(Konstituce o Posvátné liturgii kap. 6: *Píšťalové varhany jsou v latinské církvi ve velké úctě jako tradiční hudební nástroj. Jejich zvuk dovede dodat církevním obřadům podivuhodný lesk a mocně povznést mysl k Bohu. Jiné nástroje lze připustit* ►

k bohoslužbě ... pokud skutečně přispívají k duchovnímu povznesení věřících.)

Ale jejich zvuk je takový vážný...

Když jezdíváme občas do Olomouce, tak páter Olejník a biskup Hrdlička nám říkali, že varhaník hraje Pánu Bohu. Když hrajeme a zpíváme, tak si musíme představit, že s námi zpívá celé nebe a všichni svatí. To si člověk při mši svaté neuvědomí. A radost, že s námi zpívá celé nebe, by v té hudbě měla být.

Varhany nemůžete mít doma, nedají se přenést jak mnoho jiných nástrojů. Nemají proto nevýhodu, že se k nim proto dostane jen málo lidí?

Je to tak. Kdo z varhaníků potřebuje cvičit, musí jít do kostela. Jinak v hudebních školách mají digitální varhany a hodně lidí má dnes doma nějaký klávesový nástroj.

Když hrajete na spoustě mší svatých a slavností, máte čas si zahrát doma na ty Vaše housle?

Občas si na ně ráda zahraju a teď mě to i baví. Jako děcko jsem ale hrála z donucení. Tehdy se mi líbilo hrát v orchestru Lidové školy umění.

Posloucháte doma muziku?

Mám ráda ticho. Ale jsou chvíle, kdy si pustím nějaké pěkné CD.

Co budete poslouchat o Vánocích? Budete mít na to čas?

Po svátečních mších hudbu neposlouchám, je toho už moc a potřebuji spíš klid. Mám raději hudbu klasickou, barokní, ta mě potěší, u ní můžu dělat i domácí práci. Člověk by měl poslouchat takovou hudbu,

kteřá mu dá radost, klid a pokoj.

Co vše obnáší práce varhaníka?

Je toho dost. Musím si dopředu udělat rozpis písní ke mši svaté podle direktáře, asi tak na měsíc dopředu. Na každý den si připravit příslušný žalm. Vybrat a připravit notový materiál pro chrámový sbor. Kromě

doprovodu mší svatých hrají při svátostném požehnání a adoraci, v postní době křížové cesty, v květnu májové pobožnosti, při pohřbech a svatbách. Dvakrát měsíčně jezdíme na Dům pro seniory, kde bývá bohoslužba slova. Každou středu, kromě prázdnin, jsou zkoušky chrámového sboru. A nejvytíženější jsem o svátcích, protože jezdím ještě na Žlutavu dirigovat sbor. Na Štědrý den v devět vyjždím, protože ve 22 hodin je na Žlutavě mše svatá,

Varhany v kostele sv. Anny

pak půlnoční v Otrokovicích. Na Boží narození míváme v sedm hodin zkoušku a pak půl osmou u sv. Vojtěcha, devátou v Kvítkovicích a půl jedenáctou na Žlutavě.

A musíte doma cvičit?

Ano, doma máme klavír. Cvičím nové skladby, žalmy atd.

Co Vás na té práci těší? Je to pro Vás práce?

Mám ráda hudbu i zpěv a tak jsem vděčná, že můžu hrát. Mám radost, když se nám se sborem podaří něco pěkného nacvičit. Jako práci to neberu. Děkuji Pánu Bohu, že díky hraní na varhany jsem skoro denně na mši svaté, což je veliký dar a toho si velice cením. n

Pavel Ludvík

Stručná liturgika – Adventní inspirace

Dnešní zastavení nebude ani tak o liturgii, spíše se bude týkat oblasti lidové zbožnosti. Samozřejmě platí, že máme dávat přednost liturgickému slavení, ale kromě toho je tu i oblast naší soukromé či společně projevované zbožnosti. Před dvěma lety vyšel v českém překladu Direktář o lidové zbožnosti a liturgii. Ten nám tentokrát poslouží jako zdroj určité inspirace pro prožití letošního adventu.

Advent je dobou očekávání, obrácení a naděje. Připomínáme si očekávání starozákonního lidu na příchod mesiáše a zároveň očekáváme poslední a slavný příchod Pána dějin. K obrácení nás liturgie vybízí slovy Jana Křtitele: „Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království“ (Matouš 3,2). Advent znamená také radostnou naději, že dílo spásy vykonané Kristem i milost přítomná ve světě dosáhnou plnosti.

O symbolice adventního věnce slyšíme každoročně. Čtyři svíce ale kromě 4 adventních nedělí připomínají různá období dějin spásy před příchodem Krista, a také připomínají prorocké světlo, kterému dával Bůh stále více zářit do temnot očekávání Krista – Slunce spravedlnosti (Malachiáš 3,20).

Očekávání narození Spasitele jako malého dítěte nás také činí citlivými k hodnotě lidského života a povinnosti ctít ho a chránit od počátku. Mohli bychom v tomto období více v modlitbě pamatovat na ochranu nenarozeného života, na smír za zlo potratů a za nastávající matky, které jsou v tísní.

Narození toho, kdo „spasí svůj lid od hříchů“ (Matouš 1,21) nelze řádně slavít bez úsilí o vykořenění zla z vlastního nitra. Můžeme si dát na dobu adventní předsevzetí podobně jako si je dáváme na dobu postní.

Také bychom se měli snažit o bdělé očekávání Kristova posledního a slavného

příchodu na konci časů. Zamysleme se nad prosbou modlitby Otče náš „přijď království Tvé“, kde možná v duchu přidáváme „ale raději, Pane, moc nespěchej...“

Snad nejlépe nám může pomoci plodně prožít advent právě liturgie. Zkusme pozorně sledovat texty mešních čtení a modliteb a sledujme, jak graduji až ke slavnosti Narození Páně. Nejvíce znatelné to bude v týdnu od 17. prosince, kdy začíná doba bezprostřední a intenzivní přípravy na Vánoce.

Přeji vám požehnané prožití adventu. n

Štěpán Horák

Tříkrálová sbírka

Tříkrálové koledování se stává již tradicí a největší dobrovolnickou akcí v naší republice. Hlavním cílem sbírky je předání radostné zvěsti o Bohu všem lidem, které koledníci navštíví. Tříkráloví koledníci jsou vyslanci Boží lásky k lidem, umožňují mnoha dárcům podílet se na pomoci trpícím bližním. V roce 2010 je obecným účelem sbírky pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla. Koledníky můžete očekávat v sobotu 9. ledna 2010 od 10 do 15 hodin.

Setkání koledníků naší arcidiecéze, spojené s požehnaním arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, proběhne tentokrát v našem kostele sv. Vojtěcha v sobotu 2. 1. 2010 při mši svaté v 10 hodin.

Uvědomujeme si důležitost osobního nasazení mnoha lidí dobré vůle, ale také důležitost modlitby za zdárný průběh i duchovní plody sbírky. Děkujeme všem, kdo svým skutkem lásky odpoví na velkou Boží lásku, která k nám přišla v chudých jeslích.

Charita sv. Anežky v Otrokovicích

Svět barokních partitur s učiteli ZUŠ

Svátek svaté Cecílie, patronky hudebníků, který připadá na 22. 11., je každoroční inspirací pro pedagogy Základní umělecké školy Otrokovice k uspořádání učitelského koncertu. Letos jsem byla svými kolegy požádána, abych takový koncert organizačně připravila ve zdejším kostele svatého Vojtěcha. Bylo to po čtyřech letech, co jsme naposledy v otrokovickém kostele vystupovali, tehdy při velkém bachovském výročí.

V letošním roce připadl svátek sv. Cecílie právě na neděli, a tak nám díky povolení z Olomouce nic nebránilo koncert uskutečnit. Při jeho přípravě jsem se opět setkala s velkou ochotou a pochopením ze strany P. Mgr. Josefa Zelinky i RNDr. Aloise Orličky.

Odnepaměti jsou právě chrámové prostory tím nejužasnějším koncertním sálem, díky akustice, kterou nabízejí. Jsou také prostředím inspirujícím k výběru skladeb, jimiž lze působení krásné hudby pod kostelní klenbou ještě umocnit.

Pro nás učitele hudby, kteří chtějí svou práci dělat dobře a předávat podmanivou krásu muziky dál, má velký smysl jít příkladem svým žákům a ukázat jim, že potřebu neustále na sobě pracovat, cvičit a udržovat se v kondici má i jejich učitel.

Hudba je v dnešním spotřebním světě důležitým fenoménem, je jakýmsi mostem mezi duchovnem a materiálním. A vnímat půvaby zvukomalebnoty hudby při vlastní hře na hudební nástroj, to je velké štěstí. V žáku to rozvíjí smysl pro krásu a učí ho poslouchat srdcem. Smyslem práce hudebního pedagoga je šířit dobrou náladu do srdcí, duší i myslí. Rozumní rodiče si uvědomují, jak důležité místo má kultura ve výchově jejich dětí.

Hudba je celá o komunikaci. O velkém štěstí může mluvit i hudebník, když najde

kvalitní spoluhráče, se kterými si rozumí po lidské stránce a zároveň se jim spolu dobře hraje. Proto bych ráda poděkovala svým hudebním přátelům a kolegům, kteří se na programu koncertu podíleli, stejně jako Aloisi Orličovi za jeho průvodní slovo.

Velký dík patří zejména všem milým posluchačům i našim žákům za pozornost a za příjemnou atmosféru, kterou našemu koncertu připravili. ▢

Arnoštka Machurová, ZUŠ Otrokovice

Vánoční koncerty v kostele sv. Vojtěcha

Vánoční koncert

Jakub Jan Ryba – Česká mše vánoční

V sobotu 26. 12. v 17 hod. v podání pěveckého chrámového sboru sv. Vojtěcha v Otrokovicích.

Vánoční koncert Ženského pěveckého sboru Otrokovice

V neděli 27. 12. v 17 hod.

Koncert s názvem „Spáči, vstávejte“

V neděli 3. 1. 2010 v 17 hod.

V programu vystoupí:

Skupina středověké hudby *Rattus Rattus* z Přerova hraje hudbu z období gotiky a renesance ve vlastní úpravě. Budou hrát tak jako loni již od 16:50 směs vánočních písní z Evropy, aby navodili atmosféru a odměnili ty, kdo chodí včas na koncerty.

Pěvecký komorní soubor *Vox Blatnickensis* - pro letošní koncert si připravili Moravské vánoční pastorely od Jana Trojana.

Mužský vokální kvintet *Magna Mysteria* - v jeho repertoáru najdete písně 12.–17. století, a to jak duchovní, tak i světské. Pro letošní koncert si připravili vánoční písně z období 12. – 15. století a písně z Anglie, Německa a Francie.

Přehled farních zpráv

Svatost smíření před Vánocemi:

- neděle 20. 12. od 15 do 17 hod. za přítomnosti více zpovědníků
- od pátku 18. 12. do 23. 12. vždy hodinu před večerní bohoslužbou

24.12.	čtvrtek Štědrý den	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:30 bohoslužba pro děti
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	22:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	24:00 mše svatá
25.12.	pátek Narození Páně	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
		Otrokovice – před kostelem	15:00 Živý betlém
26.12.	sobota sv. Štěpána	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00 koncert chrám. sboru „Česká mše vánoční“
27.12.	neděle svátek Sv. Rodiny	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00 koncert ženského pě- veckého sboru
28. – 30.12.		Obvyklý pořad bohoslužeb	
31.12.	čtvrtek	Kvítkovice – kostel sv. Anny	16:00 mše svatá na závěr roku
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	23:00 mše svatá na závěr roku
1.1.	pátek Matky Boží P. Marie	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
2.1.	sobota	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:00 mše sv. pro koledníky s arcibiskupem J. Graubnerem
3.1.	neděle- kromě obvyklých bohoslužeb	Kvítkovice – kostel sv. Anny	15:00 vánoční besídka
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00 koncert: Rattus Rattus, Vox Blatni- censis, Magna Mysteria

Přístup k jesličkám v kostele:

25.12. - 3.1. vždy
od 14 do 18 hod.
Mimo to vždy
před bohoslužba-
mi a po nich.

Křty a pohřby za poslední období:

Křty: Simona Šánková, Lucie Veverková, Jakub Vidlař, Radek Slezák, Zuzana Klableňová, Lukáš Střecha, Michaela Mikalová, Vojtěch Janků, Darja Máčalová

Svatby: Ladislav Vaniček–Radka Mészárosová

Poslední rozloučení: Karel Popelka, Josef Petr, Ignác Bartík, Růžena Koubková, Maria Gajdošíková, Jiří Výlet

Vánoční přání otce Josefa

Drazí v Kristu, bratři a sestry.

V jedné koledě se zpívá: „Štěstí, zdraví, pokoj svatý, vinšujeme vám...“ To vše si o Vánocích vzájemně všichni přejeme a my křesťané k tomu připojujeme zvláště Boží požehnání. Toho se nám ovšem dostává podle toho, kolik místa v našich srdcích a v našich domovech dáme všemu tomu, s čím za námi Ježíš přichází. Proto Vám chci nejen popřát krásné prožití svátků Kristova narození, ale připojit i pár slov, která zazněla už při slavnosti Krista Krále.

Pro nás je důležitá otázka, jak k růstu Božího království může přispět každý z nás. Pokaždé, když se modlíme Otče náš, vždycky taky prosíme „přijď království tvé“. Tím vyjadřujeme svoji víru a očekávání úplného Ježíšova vítězství na konci časů. Tato prosba se ale netýká jen toho, až na konci časů přijde jeho království v plnosti. Pán Ježíš chce vládnout v našich životech už nyní. A když umožníme, že bude vládnout v našem srdci, tím nejvíc posilujeme růst Božího království na tomto světě. To je to, čím můžeme velkou měrou přispět nezávisle na tom, kolik máme sil a schopností podílet se na poslání církve. n

Poděkování

Znáte puzzle? Obrázek skládající se z mnoha malých dílků, které do sebe přesně zapadají. Každý dílek je velmi důležitý pro vytvoření celého obrázku. Při troše fantazie můžeme připodobnit i naši farnost živému obrazu společenství lidí, kteří přijali pozvání Ježíše Krista k životu s ním.

Chceme poděkovat všem, kterým záleží na tom, aby obraz byl úplný, harmonický a jasný. Díky těm, kteří se modlí, dávají své síly do nejrůznějších služeb a aktivit, přináší své náměty a připomínky k životu farnosti. Kéž Pán, který přichází na svět v podobě malého bezmocného dítěte, naplní srdce každého z nás Láskou, která má sílu proměňovat naši farnost a svět v krásný obraz svědčící o Boží přítomnosti. n

Členové pastorační a ekonomické rady

Ptáme se kněze

Proč slavíme narození Ježíše Krista 25. 12.? Narodil se Ježíš Kristus skutečně na konci prosince?

Všeobecně se má zato, že datum Ježíšova narození nebyl v počátcích dějin církve uchován. Nejstarší záznam o tom, že církev v Římě slavila 25. 12. Ježíšovo narození, pochází z r. 336. Tehdy začala církev na území Římské říše svobodně působit a svátkem Kristova narození nahradila původní pohanský svátek boha Slunce, který se slavil 25. 12. jako den zimního slunovratu. Odůvodnění lze najít v Písmu svatém, kde prorok Malachiáš (Mal 3, 20) označuje očekávaného Vykupitele jako „slunce spravedlnosti“. Sám Kristus se v evangeliu nazývá „světlem světa“ a evangelista Jan hovoří o narození Ježíše jako o světle, které přichází na svět a osvětluje každého člověka (Jan 1, 9).

Minulý rok jsem ovšem v časopisu Immaculata četl článek, podle něhož má být 25. prosinec skutečně dnem Ježíšova narození. Má to potvrzovat Lukášovo evangelium a staré kalendářní záznamy o kněžských službách v jeruzalémském chrámě. Podle Lukášova evangelia se Jan Křtitel narodil o půl roku dřív než Ježíš. Proto je také slavnost narození Jana Křtitele 24. června. K početí Jana Křtitele došlo těsně poté, kdy se Zachariášovi zjevil anděl, který mu oznámil, že jeho žena Alžběta i přes své stáří bude mít syna. Stalo se to při jeho kněžské službě v chrámu, což mělo podle zmíněných záznamů vycházet na konec září. Pak tedy vychází, že za 9 měsíců poté přichází na svět Jan Křtitel a za další půlrok Ježíš, což vychází na konec prosince. n

otec Josef Zelinka

Přehled zpráv z farnosti

Mikulášská besídka

V sobotu 5.12. proběhla v Sokolovně tradiční Mikulášská besídka. Průvodci byli Pat a Mat, kteří si chtěli vyrobit vlastního Mikuláše. Atmosféru besídky zachycují následující fotografie.

Potáborovka v Olomouci

< Oldřich Tihelka

Sešli jsme se 6. listopadu 2009 v 15:10 na nádraží, abychom zavzpomínali na tábor. Byli zváni všichni táborníci. Expres nás dovezl do Olomouce. Potom jsme pokračovali pěšky do skautského domu, kde bylo zajištěno naše ubytování. Po úspěšném vybalení a dohodnutí pokojů jsme hráli hry, např. poznávání různých věcí, na které nezapomeneme, protože jsme poznávali uhlí (někteří si i lízli).

Noční hra spočívala v tom, že jsme hledali ve tmě se svíčkami označené kousky papírků z táborových kronik, které jsme pak museli poskládat.

Druhý den jsme se vypravili do centra Olomouce na celodenní hru. Po obvodu města jsme měli rozestavená stanoviště podle mapy. Na nich se plnily různé úkoly. Nechyběl ani táborový kvíz nebo přenášení vody. Tu jsme nosili na časový limit v ústech. Naše skupinka měla štěstí, protože jsme viděli v poledne hrací orloj.

Byli jsme rádi, když jsme přišli do skautského klubovny, kde nás čekal teplý oběd. Po obědě bylo volno. Večer nechyběly hry, jako třeba ochutnávka (banánové slupky,

zbytek od oběda....). Venku byla pohybová hra se svíčkami, kde nám ani vítr zrovna nepomohl. Pozdě večer bylo vyhlášení

soutěží. Všechny hry totiž byly, jak jinak, na body. Potom jsme u kytary navodili táborovou atmosféru.

Třetí den byl věnován úklidu, do kterého se nikomu moc nechtělo. Jsme šikovní, takže do oběda bylo všechno „zmáklé“. Zahráli jsme ještě nějakou tu hru a následovala mše. Na mši neměli ministranty, takže nás tam pár naběhlo.

Po mši jsme vyrazili na nádraží. Expres nám jel za chvíli, takže jsme nemuseli dlouho čekat. Cesta netrvala dlouho a na oběd jsme byli doma.

Byla to vydařená akce. n

Cesta do Pekla je pozvolná a příjemně se po ní chodí

V neděli 29. listopadu 2009 odpoledne proběhlo v kostele sv. Vojtěcha představení Miroslava Částka „Jak nás ďábel pokouší“, které vzniklo na motivy knihy C. S. Lewise "Rady zkušeného ďábla". Tématem této knihy je působení zla v našem životě a čtenáře jistě upoutá svou formou: zkušený ďábel v knize dodává rady a instrukce svému mladšímu kolegovi.

Po představení proběhla v sále v suterénu beseda. Pan Částek na ní uvedl, že na toto představení chodí starší i mladší lidé, často nevěřící, i je však Lewisovy texty dokáží oslovit.

Mnozí účastníci besedy říkali, že to bylo velmi náročné na poslech, ale že je to pro ně impulsem, aby si knihu sehnali nebo přečetli znovu. Také chválili velmi sugestivní hudbu, která umocnila dojem z textů.

Na dotaz, kolik je vlastně zla ve společnosti, Částek odpověděl, že hodně a že ho spíše přibývá. Na vině je ovšem rozvrat rodiny. Jestliže nefunguje rodina a výchova dětí, nemůžeme se divit, že zlo proniká i do dalšího veřejného života.

Představení i besedu natáčela ostravská redakce České televize. Ze záběrů má vzniknout medailón M. Částka, který bude odvysílán na ČT2 dne 24. 1. 2010 v 17:55 v pořadu Cesty víry (Bohoslužba slova), repríza bude 26. 1. v noci ve 4:20 (tedy 27. 1. ráno).

Miroslavu Částkovi jsem položil pár otázek:

Jak dlouho jezdíte s tímto představením a jaké jsou reakce posluchačů?

Jezdím s tímto pořadem už rok. U vás v Otrokovicích to byla 23. repríza. Největší radost jsem měl, když mi posluchač řekl, že se tam v mnohém našel.

Chodí na toto představení i mladí?

Ano. V Praze například byla mladých posluchačů převaha.

Celé představení bylo o cestě ke zlu a o jeho různých formách. Kolik zla vidíte v dnešním životě?

Největší zlo je v tom, že lidé dnes bez Boha nevěří, že konají něco zlého. Mají oslabené svědomí.

Ďábel se v knize obává, aby lidé nezačali používat rozum, protože pak je pro něho vše těžší. Je používání rozumu opravdu obranou proti zlu?

Především je třeba zlo rozpoznat a k tomu potřebujeme rozum. Samozřejmě, že ne jenom rozum, ale bez něj bychom je nerozpoznali.

Jak budete vy bojovat se zlem o Vánocích?

Nevim, jestli zrovna o Vánocích budu muset bojovat se zlem. Ale rozhodně budu muset odolávat dobrému jídlu. ▯

Pavel Ludvík

Važte si svobody

< Jindřiška Hrabalová

To, jak jste prožili setkání se Svatým otcem, je pro mne zážitkem jistě na celý život. A jaké mají mladí teď možnosti navštívit různé země, poutní místa a jak volný čas tráví pospolu při různých akcích, to je moc pěkné.

My, tenkrát mladí, jsme chodili do kostela jen v neděli. A na nějaké akce to nebylo. Ale třeba před Vánocemi jsme chodili po večerech připravovat různé dárky pro sirot-

ky v sirotčincích, jak se tenkrát říkalo.

Snad posledním mým zážitkem bylo, když v roce 1940 jsem byla jako devatenáctiletá vyslaná ještě s paní Mizerovou na sjezd „Katolických žen a dívek“ do Brna. A pak už nic. Válka vše zmařila. I když byla snaha mladých nacvičit nějaké divadlo, i to bylo tenkrát zrušeno.

Važte si svobody a toho, že se můžete setkávat a trávit společně svůj čas. ▯

Koutek pro rodiče: Slova řeknou málo, znamení víc

Každý svátek žije ze znamení. Znamení vyjadřují to, co slovy vyjádřit nelze. Zasahují nás cele, „neinformují“ pouze náš rozum. Bez znamení neexistuje láska, víra ani radost! Vánoce budou chudé jak pro děti, tak pro dospělé, když se omezí jen na dárky. Svátky pokoje se změní ve „světový den nespokojenosti“, když se nám nepodaří udržet na uzdě tlak konzumu. Cesta k opravdovému slavení Vánoc vede přes znamení. Aby ta mohla působit, musíme jim dopřát dostatečný čas: při přípravě, při společném jídle, pití, dívání se, poslouchání, vnímání.

Vánoce je nutno „vychutnávat“ všemi smysly! Světlo, hvězda, zelená větvička, stromek, betlém, ozdoby, koledy, hudba, hry, to všechno jsou kanály, kterými tajemství vánočních svátků, to je bezpodmínečná Boží láska k lidem, prakticky „vchází“ do našich smyslů.

Náboženská, křesťanská výchova přitom spočívá především ve společné činnosti, méně již ve slovech!

Pleteme pro malomocné

Bratři! Ať ve Vás Pán rozhojňuje stále více lásku jednoho k druhému i ke všem lidem, jako ji i my máme k vám. (1 Sol 3-12)

Vytrvalé pletařky a příznivci potřebných! 26. listopadu si odvezl pan Výleta 145 obvažů a dovezl 25 klubek příze po 60 Kč. Zaplatily jsme 1.500 Kč a za odvoz dostal 200 Kč. Připomínáme: Jehlice č. 3, nahodíme 30 očí, pleteme stále hladce, volně položíme na podložku a naměříme 1,5 m. Práci ukončíme, konce zapošijeme a srolujeme. Neskládáme.

Přejí Vám stále pilné ruce a ochranu Panny Marie

M. Knapková a M. Šmiková

Děti mohou s námi vybírat vánoční stromek, vyrábět ozdoby, vystříhovat hvězdy, péct cukroví, povídat si a modlit se ve světle adventních svíček, zúčastnit se dění ve farnosti...

Kdo to riskne a věnuje velkou péči vánočním znaméním, bude překvapen, kolik radosti přinesou. Nezáleží přitom ani tak na jejich počtu a vynaloženém úsilí, jako na jednoduchosti a hloubce. Právě hloubka znamení vytváří ono „překvapení“. Kde tato hloubka chybí, zůstane z Vánoc jenom „nadílka“, či spíše „pěkné nadělení“, z něhož můžeme být jenom otráveni. Aby znamení mohla působit svou hloubkou, je třeba se řídit následujícím pravidlem: „Mnoho času a péče maličkostem“. n

Vybrala: Marie Čechová

Ze života Tomíků

28. - 31.10. Radvanice

Poutníci a Škorpioni podnikli o podzimních prázdninách společnou víkendovou akci. Vydali se do východních Čech. Prošli si Adršpašské skály, navštívili město Náchod a omrkli blízké vojenské bunkry a pevnosti.

6. - 8.11. Potáborovka

Všechny skupinky kluků i holek se sjely do Olomouce, aby společně zavzpomínaly na letošní tábor.

5.12. Mikulášská besídka

Tradiční akce pro naše děti s pestrým programem, do kterého se zapojily všechny skupinky našich oddílů i klub mamiček.

Pro děti i rodiče

Vánoční vtipy

n Pavlík se udiveně vyptává Jendy: „Proč chceš od Ježíška dvě autodráhy?“

„Chci si taky hrát, když je táta doma!“

n O Štědrém dnu volá Franta kamarádovi:

„Hele, nemáš dneska na půl dne čas?“

Kamarád se diví: „Zrovna dnes, a proč?“

„No, mám doma postavený betlém a chybí mi tam osel.....“

n „U nás doma je pod stromečkem pořád stejná věc, ale každé, fakt každé Vánoce,“ říká spolužákům Vašek. „Co, prosím tě?“ „Stojan.“

n „Můj táta je kutil,“ chlubí se kamarádem Pepíčkem. „Když nám o Vánocích nesvítily svíčky na stromečku, začal je opravovat. A nakonec to dopadlo tak, že když je zapojil do zásuvky, svíčky nic a začal nám svítit taťka!“

n „Tati, celý den jsem nejedl maso, abych viděl zlaté prasátko, tak proč jsem ho neviděl?“ stěžuje si o Štědrém večeru Filípek.

„To víš, chlapče, dnešní doba. Jak je něco ze zlata, hned ti to ukradou!“

n Na Vánoce křičí malý Filípek přes celý byt na maminku u sporáku: „Mamí, mamí, stromeček hoří!“

„Říká se, svítí, a ne hoří,“ poučí ho matka.

Chlapeček za chvíli zase začne křičet:

„Mamí, mamí, záclony už také svítí!“

n Babička šla s malou vnučkou do kostela. Při bohoslužbě se zpovídalo. Babička chtěla jít ke zpovědi. Ukázala vnučce na zpovědnici a zašeptala jí do ucha: „Zůstaň tady chvílku tiše sedět, já zajdu do toho domečku a hned se vrátím.“ Když se babička vrátí, malá se vrtí v lavici: „Babi, mně se chce také.“

n Malý Jirka se modlí: „Pane Bože, slibuju ti, že budu poslouchat a že budu hodný. A ty mi slib, že nebudeš dávat vitaminy do špenátu a mrkve, ale do čokolády a zmrzliny!“

n Pan farář se před Vánocemi ptá dětí, jakou koledu by si chtěly zazpívat. „Tu o tom pošťákovi,“ volá pohotově jeden kluk. Farář dlouho přemýšlí, v které koledě se zpívá o pošťákovi. Nakonec se děti zeptá, v které koledě to je. „No přece ta – Nesem vám noviny,“ zní odpověď.

n Víš synku, proč jsou v zimě dny kratší?“ ptá se otec svého syna. Ten bez dlouhého přemýšlení odpoví: „Aby byly dřív Vánoce.“

n Jaký je rozdíl mezi Vánocemi dříve a dnes?

Dříve člověk přemýšlel: „Budou dárky, nebudou dárky?“ Dneska přemýšlí: „Bude na dárky, nebude na dárky?“

n „Počkej, nechod sem!“ křičí na manželku z ložnice pan Hanák. „Já ti ještě musím zabalit ty náušnice...!“

n Muž vybírá dárek k Vánocům: „Máte něco levného, užitečného a hezkého?“

„Třeba tady kapesníčky,“ ukazuje ochotně prodavačka, „pro koho to máte?“

„Pro manželku.“

„Tak to bude určitě překvapená.“

„To jo,“ souhlasí muž, „ona myslí, že dostane pod stromeček kožich!“

n „Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?“ ptá se v práci pan Novák. „Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!“ rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnutí.“

Poznáváme české světce - svatá Anežka Česká

Otec Anežky byl Přemysl Otakar I., český král a matka Konstanacie Uherské. Narodila se v Praze. Ve svém mládí byla několikrát zasnoubena, ale všechny nápadníky odmítla. Modlila se, aby jí Pán Ježíš vyplnil přání být řádovou sestrou a pomáhat chudým a nemocným.

Po otcově smrti založila pro řeholníky klášter podle vzoru sv. Františka z Assisi. Po vzoru sv. Kláry založila klášter klarisek Na Františku, kde se stala abatyší. Ze skromnosti a pokory se vzdala titulu abatyše a nechala si říkat "soror maior" čili starší sestra.

Své královské věno darovala na postavení klášterů a kostelů a založila v Praze čistě český řád křížovníků s červenou hvězdou (na Starém Městě u Karlova mostu).

Věrně po celý život zachovávala Boží příkazy, sloužit potřebným v odříkání a pokoře. Zemřela 2. 3. 1282 v Praze. Za svatou byla prohlášena papežem Janem Pavlem II, 12. 11. 1989 v Římě. Její památku slavíme 13. listopadu. Zobrazována bývá s modelem kostela. Radíme ji mezi zemské patrony.

Nezapomínej: Svatá Anežka zasvětila svůj život Bohu, rozdala vše, co měla i svůj život.

Marie Šmiková

Kvíz o sv. Ludmile

V minulém čísle občasníku jste se mohli seznámit se svatou Ludmilou. Vyzkoušejte si své znalosti o jejím životě v kvízu!

1. Kdy byla pokřtěna?

- a) Nikdy nebyla pokřtěna b) Jako dítě
c) Jako dospělá žena

2. Jak se jmenoval její manžel?

- a) Bořivoj b) Václav c) Vratislav

3. Na jakém hradě bydlela?

- a) Ludmilov b) Tetín c) Kazín

4. Koho vychovávala?

- a) Vnuka Václava b) Syna Václava
c) Vnuka Spytihněva

5. Kdo ji dal zavraždit?

- a) Její manžel b) Král Karel c) Kněžna
Drahomíra

6. Kde jsou uloženy její ostatky?

- a) V chrámu sv. Jiří na Pražském hradě
b) Na Tetíně c) V chrámu sv. Víta

7. Sv. Ludmila je patronkou:

- a) Švadlen b) Rádových sester
c) Babiček a matek

8. Jak bývá nazývána?

- a) První vévodkyně b) Matka české země
c) Pramátí Čechů

9. S jakým předmětem bývá často vybavena?

- a) Pero na psaní b) Závoj c) Jehla a niť

10. Čím je pro nás vzorem?

- a) V odpouštění křivd b) Ve znalostech
ručních prací c) V modlitbě

11. Kdy slavíme její svátek?

- a) 28. září b) 16. září c) 17. listopadu

Správné odpovědi jsou na str. 14

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.

Uzávěrka dalšího čísla: 31.1.2010

Vydání dalšího čísla: 14.2.2010

Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Neprodejné!

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka,
Pavel Ludvík, Pavel Rařaja.

Adresa redakce:

Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice

Tel. 577 922 337

E-mail: obcasnik@volny.cz

[Http://www.farnost.otrokovice.cz](http://www.farnost.otrokovice.cz)

Vánoční osmisměrka

V	E	Y	K	R	A	J	I	N	E	H	O	D	I	N	A	T	S	E	M		
S	S	V	S	I	P	U	O	S	V	S	D	A	V	I	D	O	V	A	E		
P	T	O	C	V	Y	D	A	L	S	N	E	C	H	E	S	V	L	L	S	N	
R	R	K	U	I	E	S	V	P	I	N	A	T	S	O	D	A	R	U	E		
A	E	T	D	A	S	K	Z	L	C	H	A	P	Z	N	Y	K	I	B	T	B	
v	C	H	E	O	L	S	A	N	E	N	R	R	E	Y	E	N	E	C	H	S	O
O	O	J	R	D	P	O	R	N	I	O	I	N	C	V	T	A	E	I	J		
V	U	A	O	S	J	O	S	E	F	D	S	A	R	L	A	C	N	R	T		
A	E	M	A	V	E	L	I	K	A	I	L	P	E	M	E	L	O	K	E		
L	U	T	A	U	G	U	S	T	A	L	A	M	C	H	A	K	D	I	L	H	

Přečtěte si následující úryvek z Lukášova evangelia a vyškrtajte v osmisměrce všechna slova, která jsou v něm tučně vyznačena. V tajence najdete častý vánoční pozdrav.

Stalo se v **oněch** dnech, že vyšlo nařízení od **císaře Augusta**, aby byl po celém světě proveden **soupis** lidu. Tento **první majetkový** soupis se konal, když Sýrii **spravoval** Quirinius. **Všichni** se šli dát **zapsat**, každý do svého města. Také **Josef** se **vydal** z Galileje, z města Nazareta, do **Judska**, do **města** Davidova, které se **nazývá** **Betlém**, poněvadž byl z **domu a rodu** **Davidova**, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a **čekala** dítě. Když tam byli, naplnily se dny a **přišla** její **hodina**. I porodila svého prvorozeného **syna**, zavinula jej do **plenek** a položila do jeslí, protože se pro ně **nenišlo** místo pod **střechou**. A v té **krajině** byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v **hlídkách** u svého stáda. Náhle při nich stál anděl **Páně** a sláva **Páně** se rozzářila **kolem** nich. Zmocnila se jich **veliká** bázeň. Anděl jim řekl: „**Nebojte** se, hle, zvěstuji vám velikou **radost**, která bude pro **všechn** lid. Dnes se vám **narodil** Spasitel, **Kristus** Pán.

Hlavalam

Obrázek ve vedlejším sloupci obsahuje známé vánoční zvolání. Zjistí které.

Hlásky, které ho tvoří, jsou v obrázku pravidelně rozmístěny. Můžeš začít od některého z velkých písmen.

Redakce Farního občasníku
přeje všem dětem i dospělým
požehnané Vánoce
a šťastný nový rok.

